

частъ на техно-то същество. Едно-то само присътствие на такива човеци силно действува на всякого.

И наопаки, има човеци, които въ същностъ-та си, може би, и да сѫ твърде добри, но които при първъ погледъ наваждатъ нико най малка благосклонностъ: погледъ-тъ имъ неизлиза отъ сърдце-то и незаинтересува сърдце-то ви; отнасяните имъ непривлича нико най-малко-то внимание. Те докарватъ хладнокръвностъ, а некога дори и отвращение. Бъдете уверени, че младостъ-та имъ че са е наслаждавала съ приветливи-те засмивки. Неприветливостъ-та, сурвато-то отнасяние и постоянно-то мърмание сѫ докарали всичко това, което са отражава въ негово-то лице. И ако такива човеци въ същностъ-та си сѫ още добри, то тѣ могли би да бѫдатъ много подобни, ако би да сѫ расли при по-благопристойно наглеждане.

III.

Въ младостъ-та си дете-то приема всяко впечатление отъ всичка-та си душа и тело. Мъжчино е да си представи некой, даже и той, който е изучилъ тоя предметъ, всичка-та неизмерима важностъ на първоначално-то отделение на дете-то отъ обятия-та на майка му. Милвания-та, погледи-те и засмивки-те на майка-та иматъ благотворно влияние на детето; това влияние прониква, пробужда и оживлява всичко-то същество на малко-то детенце. Напротивъ, целувки-те, погледи-те и засмивки-те на вземена-та подъ наемъ доилни-